

Väljaandja:	Põltsamaa Vallavolikogu
Akti liik:	määrus
Teksti liik:	algtekst-tervitekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	28.10.2018
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	Hetkel kehtiv
Avaldamismärge:	RT IV, 25.10.2018, 17

Puurmani aleviku kaugküttepiirkonna määramine

Vastu võetud 18.10.2018 nr 57

Määrus kehtestatakse kohaliku omavalitsuse korralduse seaduse § 6 lõike 1 ja kaugkütteseaduse § 5 lõigete 2, 4 ja 6 alusel.

§ 1. Määruse eesmärk

(1) Käesoleva määruse eesmärk on säilitada Puurmani aleviku territooriumil olemasolev kaugküttevõrk, kui soojustootmiseks hädavajalikud tehnilised ja keskkonnasõbralikud tehnorajatised, piirata ressursside raiskamist ning anda sooja tootvale ettevõttele kindlust kaugkütte süsteemi arendamisel.

(2) Määrus piiritleb Puurmani alevikus asuva kaugküttepiirkonna, kehtestab kaugküttevõrguga liitumise ja eraldumise tingimused ning määratleb nõuded piirhindade kooskõlastamiseks.

(3) Määruses kasutatakse kaugkütteseaduse § 2 toodud mõisteid.

§ 2. Kaugküttepiirkonna määramine ja piirid

(1) Kaugküttepiirkond on osa Puurmani aleviku territooriumist, mis hõlmab Ülejõe elamuid ja on tähistatud määruse lisas punase piirjoonega.

(2) Kaugküttepiirkond on maa-ala, millel asuvate tarbijapaigaldiste varustamiseks soojusenergiaga kasutatakse kaugkütet.

§ 3. Kaugküttevõrguga liitumine

(1) Kaugküttepiirkonnas on võrguga liitumine kohustuslik kõigile kaugküttepiirkonnas asuvatele isikutele, kelle omandis või valduses on tarbijapaigaldis ehitatava või rekonstrueeritava ehitise soojustega varustamiseks, välja arvatud käesoleva määruse § 4 nimetatud erandjuhtudel.

(2) Soojusettevõtja on võrgu tehniliste võimaluste piires kohustatud ühendama võrguga kõik kaugküttepiirkonnas asuvad liitumistaotluse esitanud liitujate tarbijapaigaldised, kui sellega ei seata ohtu varasemate liitujate varustuskindlust.

(3) Võrguga liitumine kaugküttepiirkonnas toimub kaugkütteseadusega sätestatud korras.

(4) Isikud, kes ei kasuta kaugküttepiirkonna määramise ajal kaugkütet, võivad jätkata senise kütteviisi kasutamist ja ei ole kohustatud liituma kaugküttevõrguga.

§ 4. Kaugküttepiirkonnas muude kütteviiside kasutamise lubamine

(1) Erandid, mille korral kaugküttepiirkonnas ehitatavate või rekonstrueeritavate ehitiste soojustega varustamisel lubatakse kasutada muud kütteviisi kui kaugkütet, on:

1) ajutised ehitised;

2) ehitised, mille ühendamist ei võimalda võrgu tehnilised tingimused või mille võrku ühendamine seaks ohtu varasemate liitujate varustuskindluse;

3) ehitised, mille soojustega varustamiseks kasutatakse küttevabasid taastuvaid allikaid nagu päikeseenergia, tuuleenergia ja maasoojus ning nendest muundatud soojusenergiad ja elektrienergia;

4) ehitised, mille võrku ühendamine ei ole majanduslikult põhjendatud või mille võrguühenduse ehitamine nõuab ebamõistlikult suuri kulutusi.

(2) Loa käesoleva paragrahvi lõikes 1 loetletud erisuste kasutamiseks annab vallavalitsus koos projekteerimistingimuste väljastamisega.

§ 5. Kaugküttevõrgust eraldumine

(1) Võrgust eraldumine on võrguühenduse alaline likvideerimine. Võrgust eraldumiseks loetakse ka soojuse müügilepingu ülesütlemist ning soojatarbimise lõpetamist.

(2) Võrguettevõttel on õigus võrgust eraldada tarbijad järgmistel juhtudel:

- 1) soojuse ebaseaduslikul kasutamisel;
- 2) soojatarbimise lõpetamisel;
- 3) soojuse ostu-müügilepingu lõppemisel.

(3) Võrgust eraldumist on tarbijal õigustaotleda alljärgnevatel juhtudel:

- 1) võrgu kaudu soojusega varustatud ehitise lammutamisel;
- 2) ehitise soojusvarustuse parameetrite muutumine rekonstrueerimise käigus selliselt, et ehitise varustamist soojusega võrgu kaudu ei ole võimalik jätkata võrgu tehniliste võimaluste tõttu;
- 3) ehitise rekonstrueerimine selliselt, et soojusega varustamiseks hakatakse kasutama ainult taastuenergiaallikaid.

(4) Eraldumist taotlev tarbija peab võrguettevõttele esitama võrgust eraldumise põhjendatud taotluse kolmekuulise etteteatamisega.

(5) Kaugküttevõrgust eralduda ja alternatiivküttele üle minna sooviv taotleja esitab vallavalitsusele ja soojusettevõttele läbivaatamiseks ning otsustamiseks järgmised dokumendid:

- 1) taotluse kaugküttest loobumise kohta;
- 2) kõigi ehitises asuvate ühisomandis olevate tarbijapaigaldiste omanike kirjaliku ühisotsuse kaugküttest loobumise kohta;
- 3) alternatiivküttele projektilahenduse, mis on koostatud nõuetekohast litsentsi omava projekteerija poolt.

(6) Võrguettevõtja esitab eraldumistingimused tarbija taotluse alusel 30 päeva jooksul.

(7) Eraldumistingimustes määratakse kindlaks:

- 1) võrguühenduste likvideerimise aeg arvestusega, et see toimuks kuue kuu jooksul eraldumistaotluse esitamiseast;
- 2) võrguühenduse likvideerimise tehnilised tingimused ja põhjendatud kulud, mis on vajalikud võrgu stabiilsuse ja teiste tarbijate varustuskindluse tagamiseks.

(8) Eraldumist taotlev tarbija peab tasuma võrguettevõttele eraldumisega seotud põhjendatud kulud.

(9) Soojusvarustuse ajutine katkestamine ja taastamine toimub vastavalt kaugkütteseaduses sätestatule.

(10) Omavolilise eraldumise korral peab tarbija taastama kaugküttesüsteemi endises ulatuses ja hüvitama soojusettevõttele või teistele ühisomandis olevate tarbijapaigaldise omanikele kõik tekkinud kulud.

§ 6. Kaugküttele üldised kvaliteedinõuded

(1) Soojusettevõtja on kohustatud tagama tema omandis või valduses oleva võrguga ühendatud tarbijate pideva varustamise vajalikus koguses soojusenergiaga kütteperioodil, vastavalt soojusettevõtja ja tarbija vahel sõlmitud soojuse ostu-müügilepingule.

(2) Kütteperiood on üldjuhul ajavahemikus 1. oktoober kuni 30. aprill.

(3) Soojusettevõtja on kohustatud kõrvaldama lühema võimaliku ajaga avariid oma teeninduspiirkonnas, mis takistavad soojuse edastamist tarbijale ning andma teavet avariilise likvideerimise kohta tarbija esimesel nõudmisel.

(4) Soojuse müük võrgust toimub soojusettevõtja ja tarbija vahel sõlmitud soojuse ostu-müügilepingu alusel. Kui tarbijaks on korterelamu, sõlmitakse soojusettevõtja ja korteriomanike vahel üks ühine leping, kus korteriomanikke esindab juhatus või omanike poolt volitatud isik.

(5) Soojusenergia tarbimist ilma kirjaliku ostu-müügilepinguta loetakse soojuse ebaseaduslikuks kasutamiseks ning kooskõlas kaugkütteseadusega võib soojusettevõtja nõuda tasu ebaseaduslikult kasutatud soojuse eest kuni kolmekordse maksumuse ulatuses.

(6) Konkreetsed kaugküttevõrgu kvaliteedinõuded esitatakse soojusettevõtja ja tarbija vahel sõlmitavas soojuse ostu-müügilepingus.

(7) Soojuse ostu-müügilepingus ettenähtud soojuskoormuse katmiseks peab soojusallikast väljastatav temperatuurigraafik ja hüdrauliline režiim lähtuma välisõhu temperatuurist, ilmastiku prognoosist, tuule kiirusest ja suunast ning soojusvõrgu inertsi.

(8) Soojusettevõtja peab tagama tarbijapaigaldise liitumispunktis kütteevee vooluhulga, rõhu ning küttegaafiku lähtuvalt tarbijapaigaldise liitumislepingus ja soojuse ostu-müügilepingus fikseeritud tingimustele.

§ 7. Soojusettevõtja aruandekohustus

(1) Soojusettevõtja arendab tema omandis või valduses olevaid kaugküttesüsteeme ja tõstab vajadusel nende efektiivsust, et oleks tagatud kaugküttepiirkonnas uute liitujate võrku ühendamine ja kvaliteedinõuetele vastava soojusega varustamine.

(2) Soojusettevõtja arendab oma tegevust eesmärgiga tagada kaugküttepiirkonnas energiaressursside varustuskindlus ja võimaluste piires arendama taastuvenergia kasutusele võtmist.

(3) Soojusettevõtja peab korraldama müüdava soojuse koguste mõõtmist ja pidama sellekohast arvestust.

(4) Soojusettevõtja arenduskohustuste täitmist kontrollib vallavalitsus, lähtudes käesolevast määrusest ning kaugkütteseaduse § 14 sätestatust.

§ 8. Määruse jõustumine

(1) Puurmani Vallavolikogu 11. novembri 2010 määrus nr 18 „Kaugküttepiirkonna määramine“ tunnistatakse kehtetuks.

(2) Määrus jõustub kolmandal päeval pärast Riigi Teatajas avaldamist.

Andres Vään
vallavolikogu esimees

[Lisa](#) Puurmani aleviku kaugküttepiirkond